

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 807/2025
08.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела насилничко понашање у саизвршилаштву из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Предрага Савића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Крагујевцу К 806/23 од 30.01.2025. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж2 61/25 од 10.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 08.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Предрага Савића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Крагујевцу К 806/23 од 30.01.2025. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж2 61/25 од 10.03.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Крагујевцу К 806/23 од 30.01.2025. године окривљени АА кажњен је због нарушавања реда у судници и вређања учесника у поступку и суда, новчаном казном у износу од 100.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана по правноснажности решења, уплатом на рачун Основног суда у Крагујевцу.

Решењем Вишег суда у Крагујевцу Кж2 61/25 од 10.03.2025. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Предрага Савића, изјављене против решења Основног суда у Крагујевцу К 806/23 од 30.01.2025. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Предраг Савић, због повреде закона, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости као основан и преиначи побијана решења тако што ће ставити ван снаге решења о новчаном кажњавању или да укине у целини побијане одлуке и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен и нема прописани садржај.

Одредбом члана 485. став 1. тач. 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, док су ставом 4. наведеног члана прописани услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости и то такстативним набрајањем повреда закона (члан 74., члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тач. 1), члана 439. тач.1) до 3) и члана 441. став 3. и 4.), које могу бити учињене у првостепеном и поступку пред апелационим, односно другостепеним судом.

Бранилац окривљеног у образложењу захтева за заштиту законитости истиче да је суд услед погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, донео одлуку о новчаном кажњавању окривљеног. С тим у вези, бранилац истиче да речи које су унете у записник о главном претресу окривљени није изговорио, те да је у конкретној ситуацији пуномоћник оштећеног нарушавао ред и да је суд требало да примени мере за одржавање реда у смислу одредбе члана 270. став 1. ЗКП. На овакав начин, поступањем суда окривљеном је повређено право на одбрану, а браниоцу није дато да се на овакве наводе изјасни.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног суштински указује на погрешну примени одредаба ЗКП које регулишу поступак новчаног кажњавања у случају нарушавања реда, односно указује на повреде одредаба члана 369. и 370. ЗКП.+

Имајући у виду да повреде закона на које указује одбрана из члана 270. став 1. ЗКП и члана 369. и 370. ЗКП, не представљају законске разлоге у оквиру повреда побројаних у члану 485. став 4. ЗКП, због којих је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено окривљеном преко браниоца, то је исти оцењен као недозвољен.

Осим тога, бранилац као разлог подношења захтева наводи и повреду одредбе члана 32., 36. и 58. Устава Републике Србије, чиме у суштини указује на повреду закона из члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, међутим, уз захтев није приложио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, што је обавеза подносиоца захтева у смислу члана 484. ЗКП, па у том делу захтев нема прописани садржај.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП у вези члана 484.ЗКП и 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић